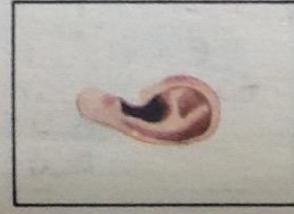
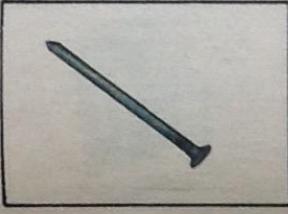
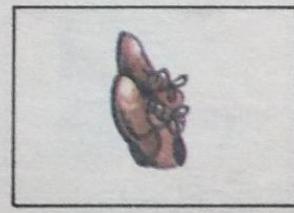
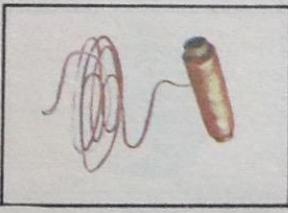
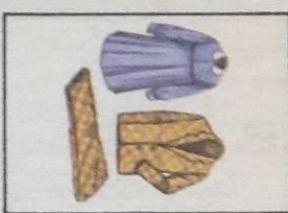
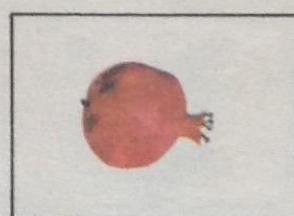
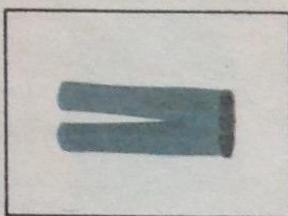
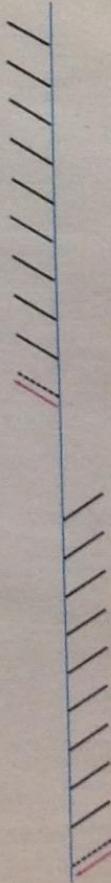
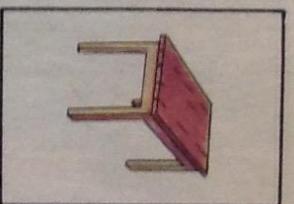
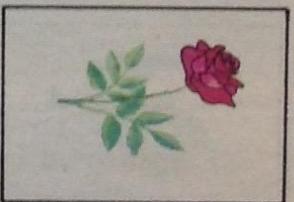
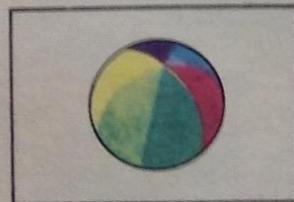
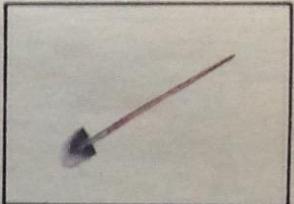
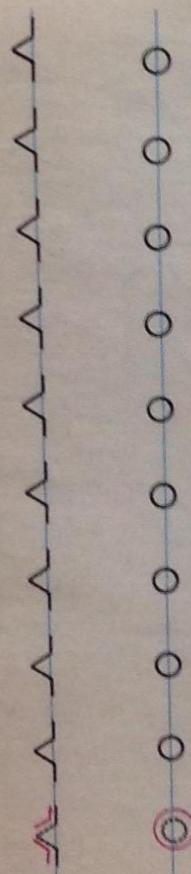
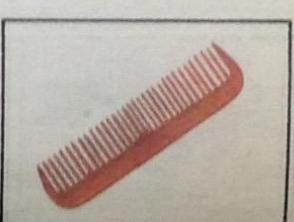
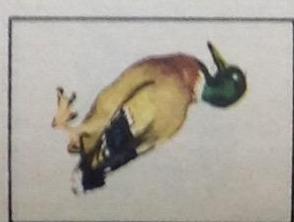
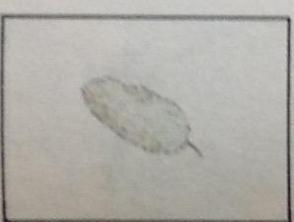
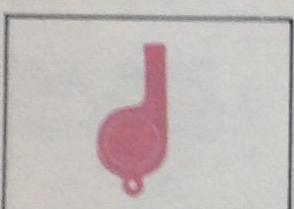
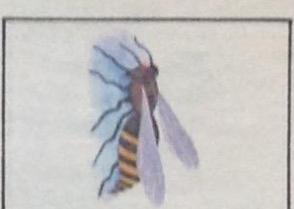
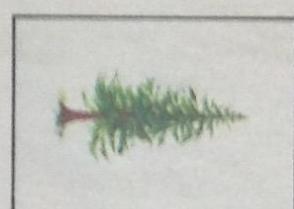
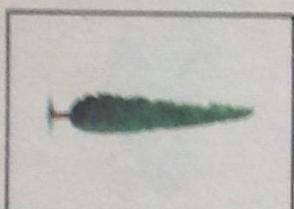
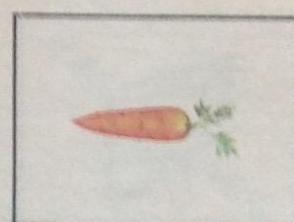
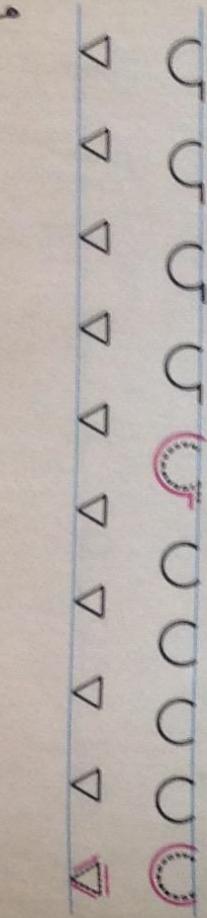

C C C C C C C C C C

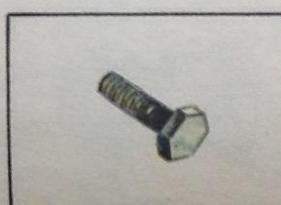
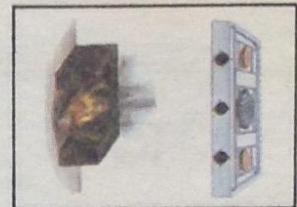
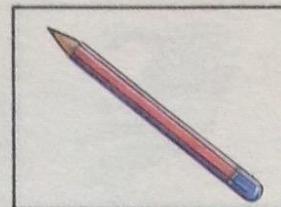
||||| / / / / / / / / / /

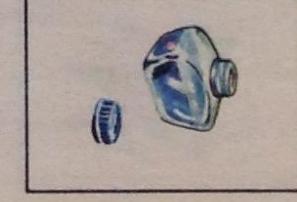
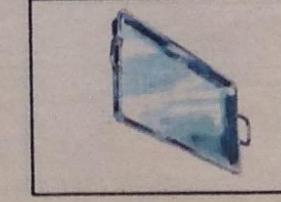
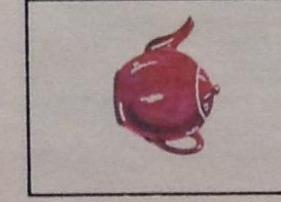
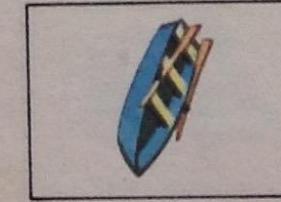
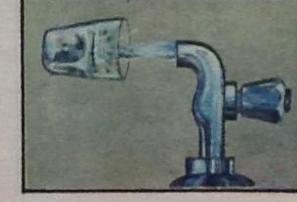
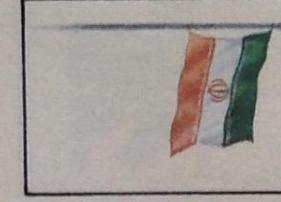
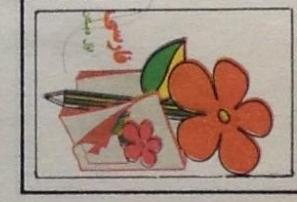

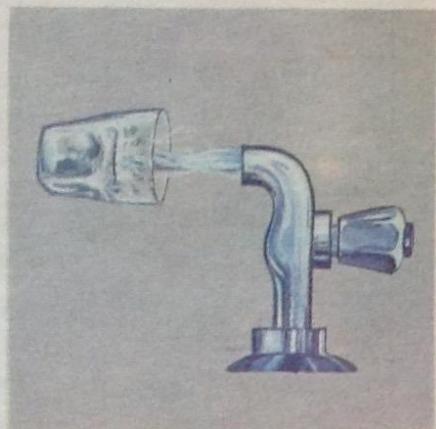
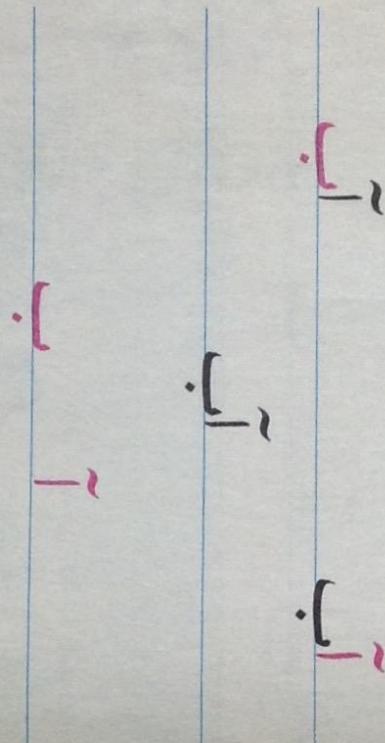
11

— — — —
— — — —
— — — —
— — — —
— — — —
— — — —
— — — —
— — — —
— — — —
— — — —

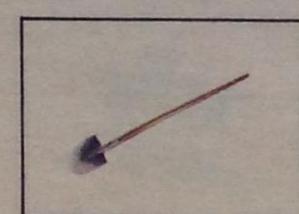
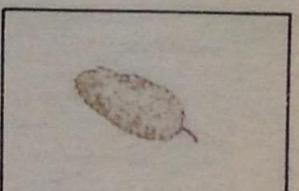
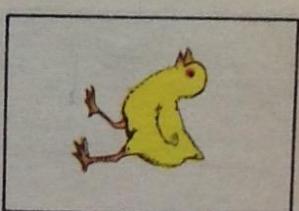
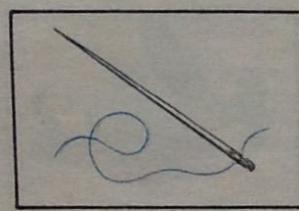
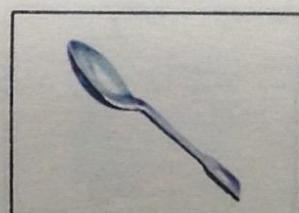
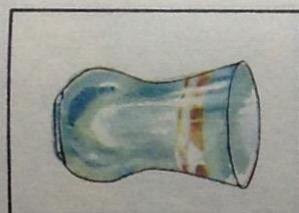

C C C C C C C C C C

c c c c c c c c

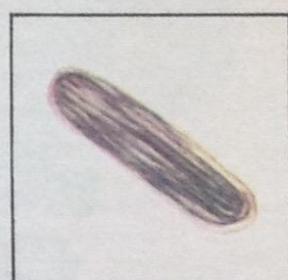
بَارِقْ

بَارِقْ

بَارِقْ

بَارِقْ

بَارِقْ

بَارِقْ

بَارِقْ

بَارِقْ

بَارِقْ

ل

ن

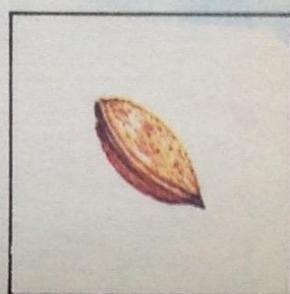
ر

ل

ن

ر

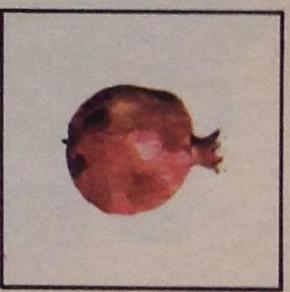
بَذَار

بَذَار بَذَار

بَذَار بَذَار

بَذَار بَذَار

بَذَار بَذَار

بَذَار

بَذَار بَذَار

بَذَار بَذَار

بَذَار بَذَار

بَذَار بَذَار

بَارَ بَارَ بَارَ بَارَ بَارَ بَارَ بَارَ

بَارَ
بَارَ

بَادَمَ
بَادَمَ

بَارَ
بَارَ

~~بَانَ~~
~~بَانَ~~

أَنَارَ
أَنَارَ

بَيْرَدَمَ
بَيْرَدَمَ

قَنَ
قَنَ

بَارَمَ
بَارَمَ

نَانَ
نَانَ

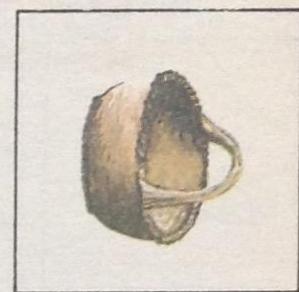
لَبَّا
لَبَّا

دَلَّا
دَلَّا

دَلَّا
دَلَّا

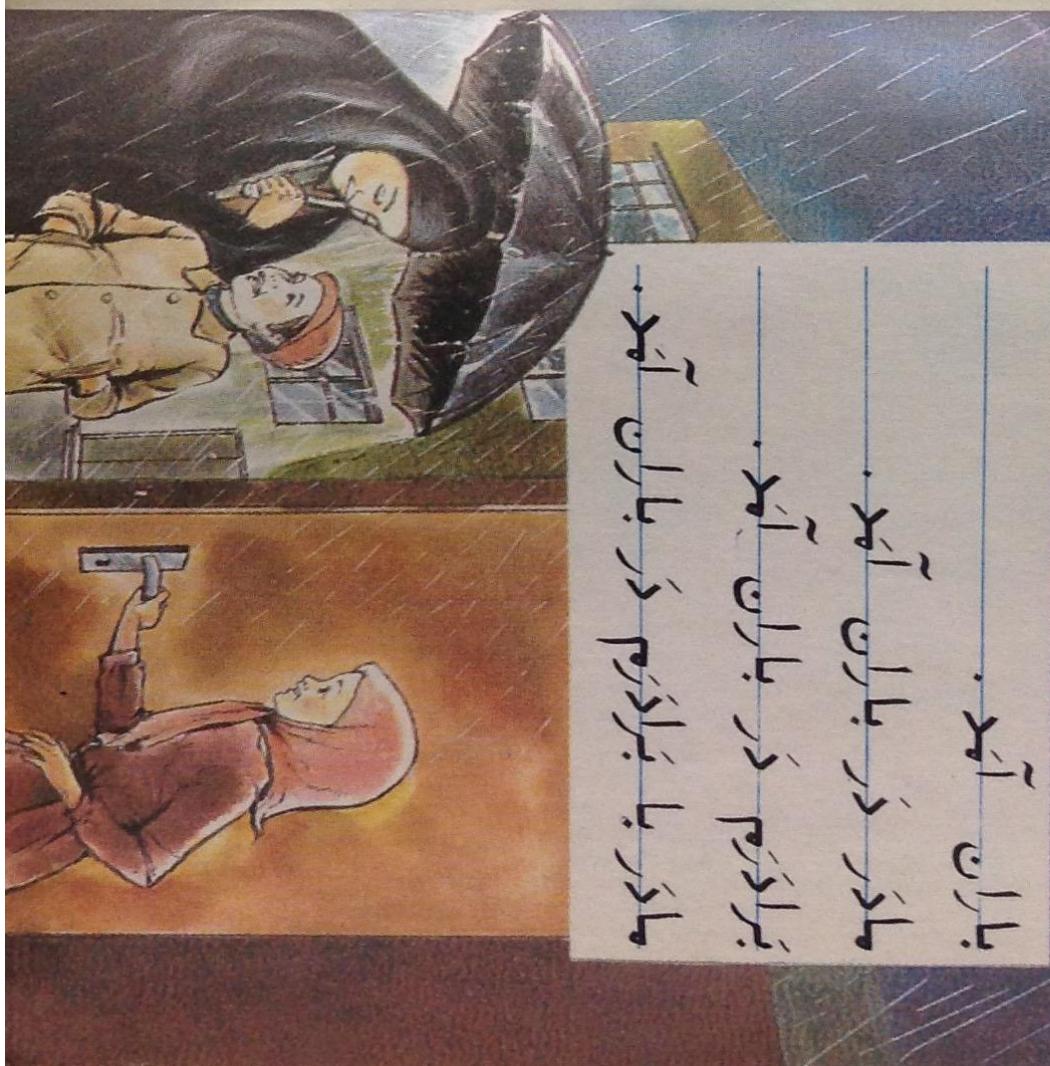
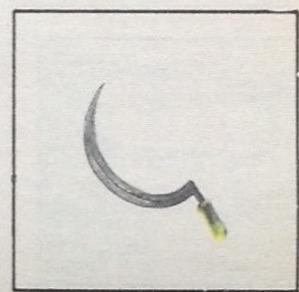

بَرْزَانْ

بَرْزَانْ رَجَانْ كِيمْ جَوْنْ
بَرْزَانْ حَنْدَانْ كِيمْ جَوْنْ
بَرْزَانْ كِيمْ جَوْنْ
بَرْزَانْ حَنْدَانْ كِيمْ جَوْنْ
بَرْزَانْ كِيمْ جَوْنْ

بَرْزَانْ

بَرْزَانْ كِيمْ لَعْنَهُ كِيزْ بَرْزَانْ
بَرْزَانْ كِيمْ لَعْنَهُ كِيزْ
بَرْزَانْ كِيمْ
بَرْزَانْ

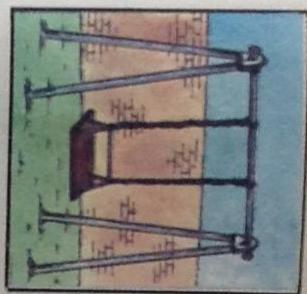
٦٦١

لَمْرَا، مِنْدَهُ، لَمْرَا جَمْ

بِيَسِّرِ، مِنْدَهُ، جَمْ لَهْمَا

لَمْرَا، بِيَسِّرِ، لَهْمَا جَمْ

لَمْرَا، بِيَسِّرِ، لَهْمَا جَمْ

بَرْ

لَهْمَا، بِيَسِّرِ، بِنْجَرَ، لَهْمَا

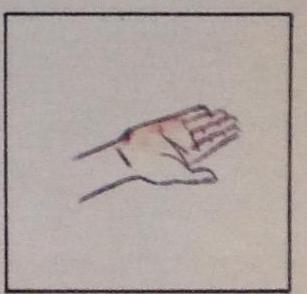
بِيَسِّرِ، بِنْجَرَ، لَهْمَا

بِيَسِّرِ، بِنْجَرَ، لَهْمَا

بِيَسِّرِ، بِنْجَرَ، لَهْمَا

بَرْ

بَرْ

لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ

بَنِيهِ بَنِيهِ بَنِيهِ

بَنِيَّ بَنِيَّ بَنِيَّ

بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ

بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ

بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ

				لَهُمْ

				بَانِيَّ

				بَانِيَّ

				لَهُمْ

				بَانِيَّ

				بَانِيَّ

بَانِيَّ

لَهُمْ بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ
بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ
بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ
بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ
بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ بَانِيَّ

ل

ل ل ل ل ل ل ل ل

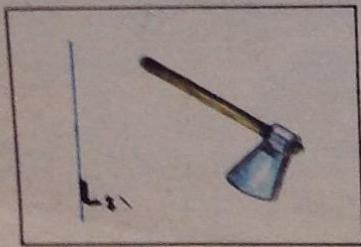
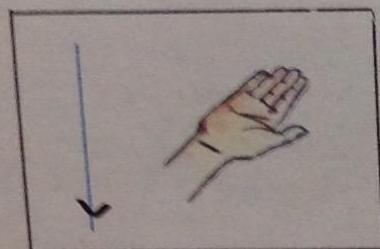
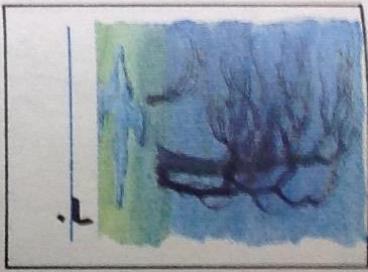
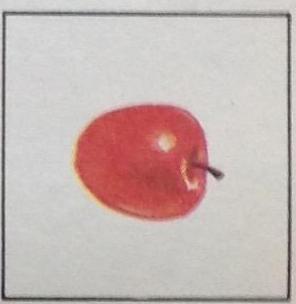
ل ل ل ل ل ل ل ل

ل ل ل ل ل ل ل ل

ل ل ل ل ل ل ل ل

ل ل ل ل ل ل ل ل

ل ل ل ل ل ل ل ل

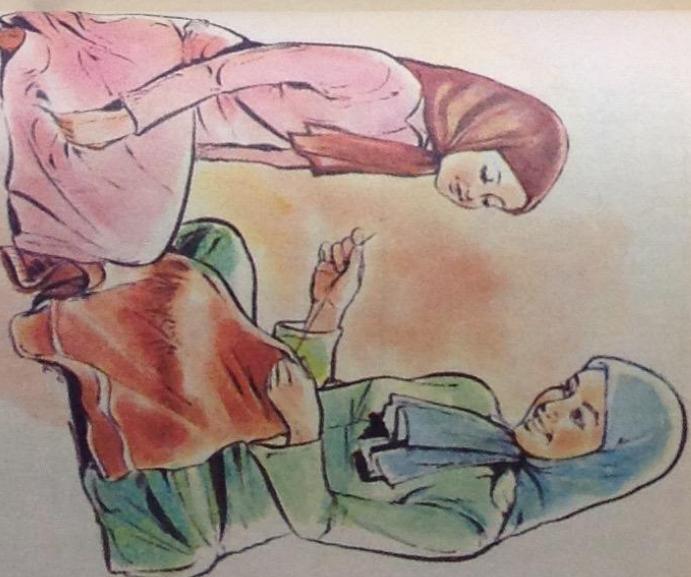

ک

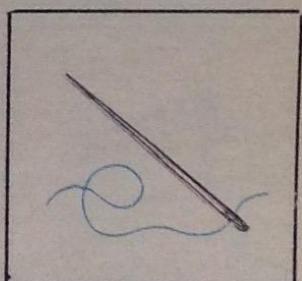
او بایا سوزن دامن می دوید.

ام با سوزن هدیه کشید.

آن بین سوزن دارد.

سوزن

او بایا نیمکدان نیمک زد.

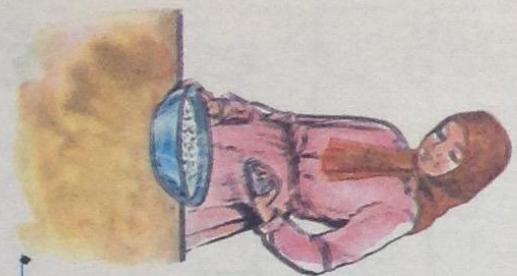
آگر نیمکدان درست دارد.

این کوک کارم است.

بین نیمکدان است.

بین نیمکدان است.

است.

نیمکدان

نیمک

نیمک

ب.

И-Ф
БИБЛИОТЕК
ТАТАРСКОГО
ГОСУДАРСТВЕННОГО
КОЛЛЕДЖА

كىندر

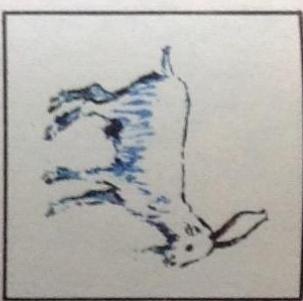
اين يېز بازى كىندر.

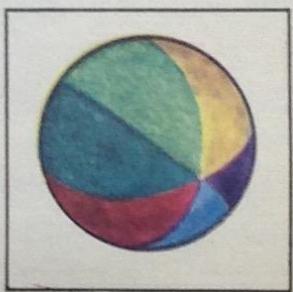
دُك

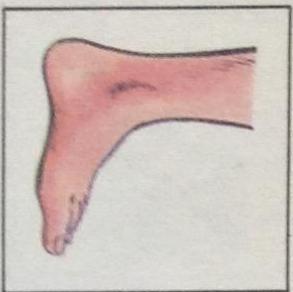
بىز

يۇش

لۇغ

لۇغ

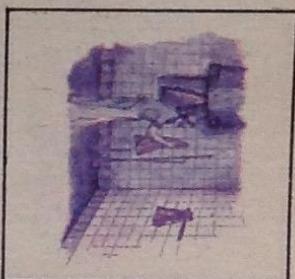
اگرم تۈپ دار، شەمەرەم
اگرم با ئىرى تۈپ بازى كىندر.
ئىرى تۈپ را با ئىرى اندازا.

دُك اىست

دُك در آب اىست
دُك داش بازى كىندر.

ناندا

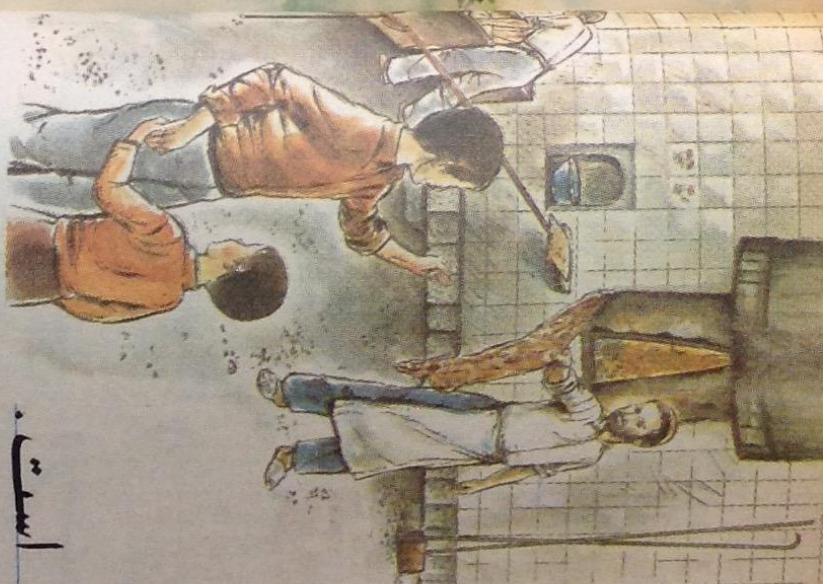

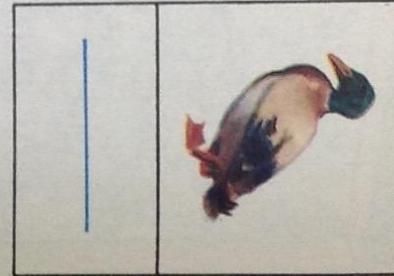
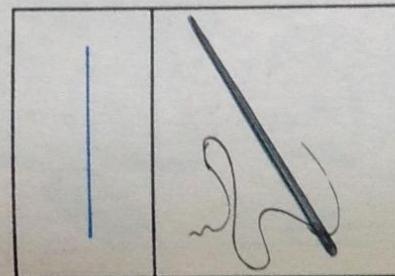
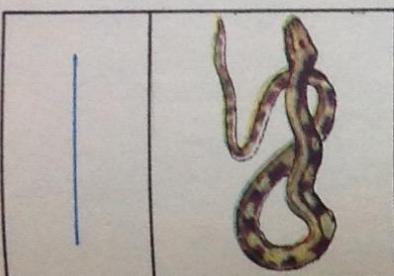
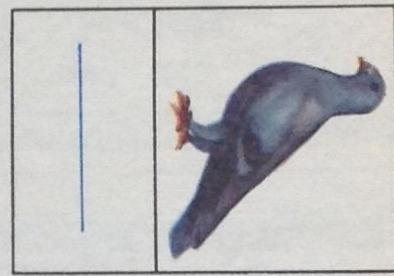
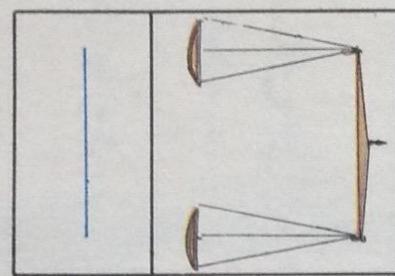
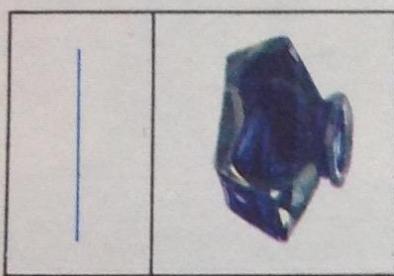
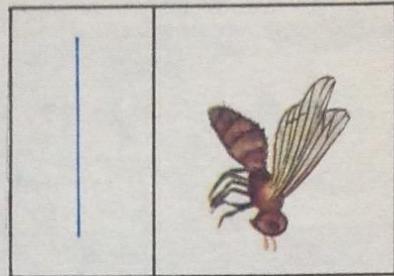
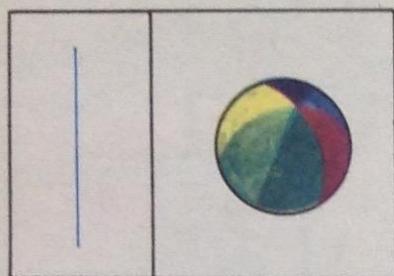
ایت بک ناندا است.

ناندا نان می پزد.

ناندا نان را در تنور می آردا.

این اسب بک دواد.
این بک ناند
این بک سواری
این بک اسب را پندر می راند.

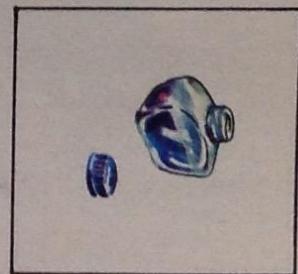
این دو ایم که بینه و نیز
دیگر دو ایم که بینه و نیز

اکام دو ایم که بینه و نیز
دیگر دو ایم که بینه و نیز

دو ایم

شمعون بن يعقوب

پیش پیش

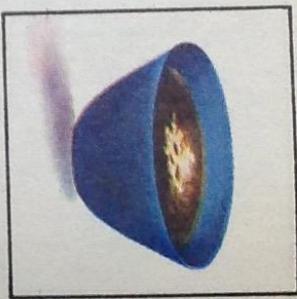
بگو، چون رفته ام که آتش را بخوبیم و لام
که آتش را بخوبیم و لام
بگو، چون رفته ام که آتش را بخوبیم و لام
که آتش را بخوبیم و لام
بگو، چون رفته ام که آتش را بخوبیم و لام
که آتش را بخوبیم و لام

کشک

آتش

۰ ۰ ۰

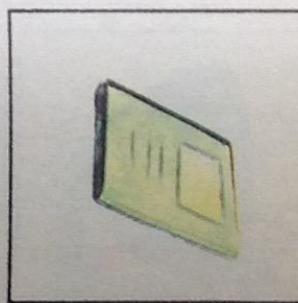
بگو، چون رفته ام که آتش را بخوبیم و لام
که آتش را بخوبیم و لام
بگو، چون رفته ام که آتش را بخوبیم و لام
که آتش را بخوبیم و لام
بگو، چون رفته ام که آتش را بخوبیم و لام
که آتش را بخوبیم و لام

کتف

ذیل

ایین بذرگان است.

ایین و اکرم در مسافرت است.

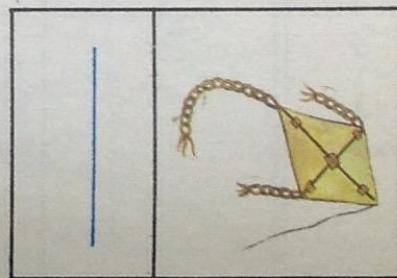
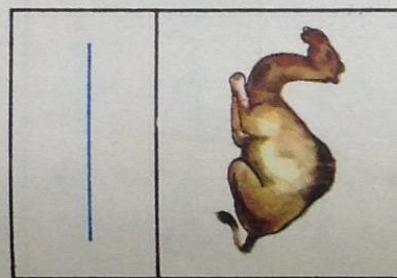
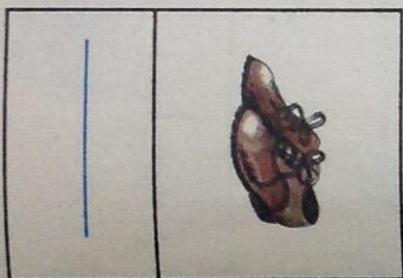
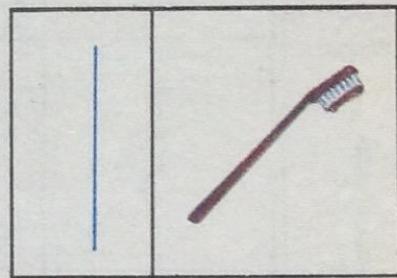
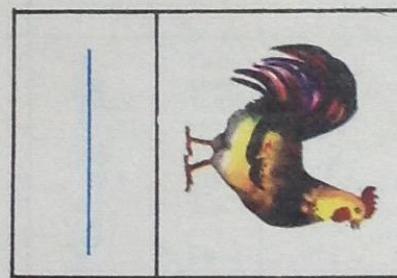
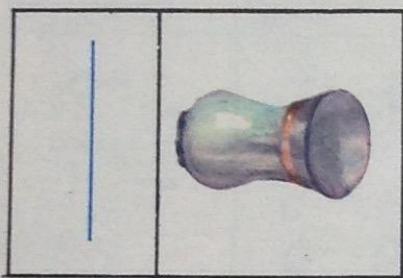
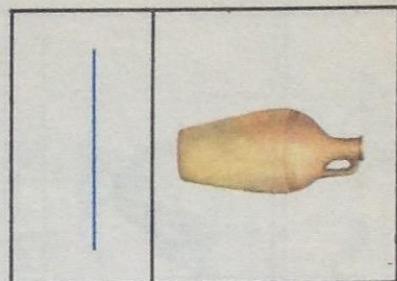
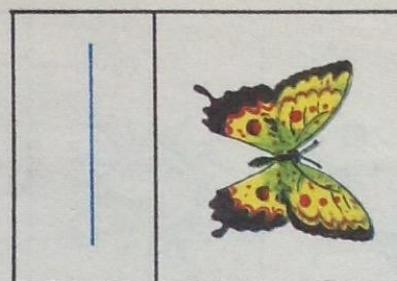
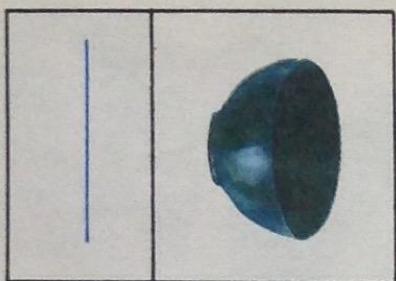
در این و اکرم با مادر پیش پرداخت

ایین و اکرم کیف، کتاب و ذیل شان
نمی‌گذند.

ایین و اکرم کیف، کتاب و ذیل شان
نمی‌گذند.

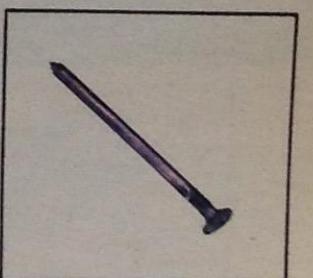
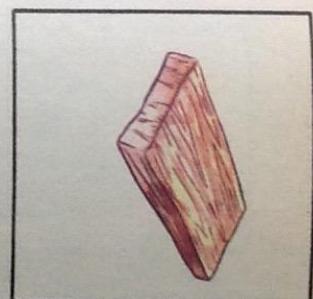
ف ف

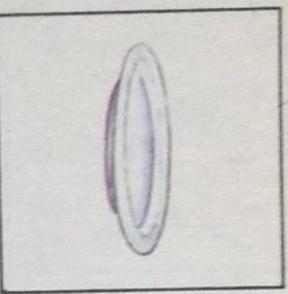

بَنْ

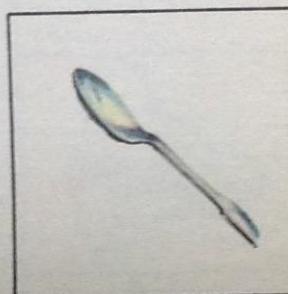
بَنْ يَعْلَمُ أَنْ يَأْتِي
بَنْ وَيَخْتِمُ بَنْ وَيَخْتِمُ
بَنْ يَعْلَمُ أَنْ يَأْتِي
بَنْ وَيَخْتِمُ بَنْ وَيَخْتِمُ

خود - می خورد - خورشید - نوک - دو

بُشْتَاب

قاشِن

امین و اکرم به مادر خود کمک می‌کنند.
اکرم شفرو را به اُتاو می‌آورد.
امین بُشْتَاب و قاشِن را به اُتاو
می‌آورد.

سارا — روز بیهار بود و
یه دیستان نرفت.

خروس — درد.

خرس به زمین نوک می‌زند

و رانه .

را در آسمان

می‌بینیم.

امین به دوست

نامه می‌نویسد.

ها

۵

۶

۷

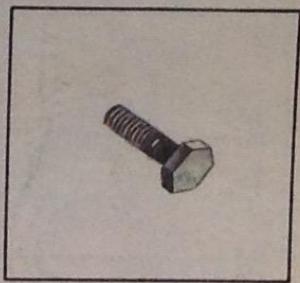
۸

اوسته خود را سواری کرد. پیشین هی کنند. اگر و امین هی استکان خود را به اگر کرد. که قندر دزدان را خراب هی کنند.

پیشین هی کنند. اگر و امین هی استکان خود را به اگر کرد. اگر و امین هی استکان خود را به اگر کرد. اگر و امین هی استکان خود را به اگر کرد.

دوچه خود را دست

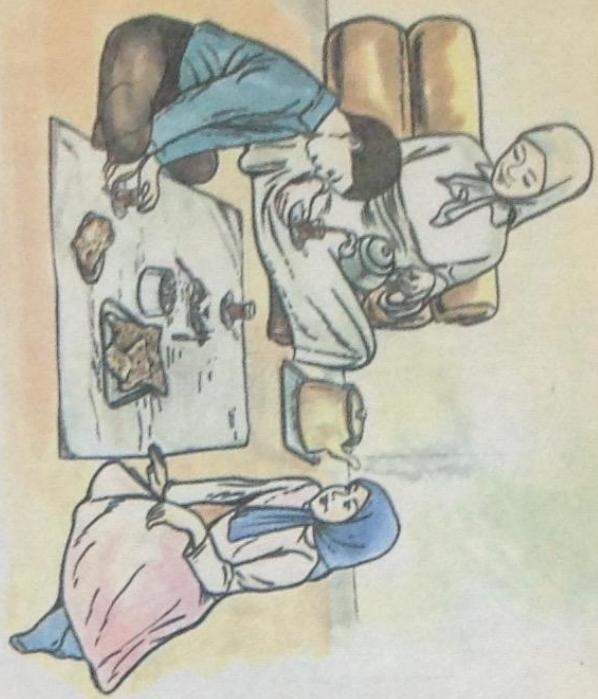
تیز

۹

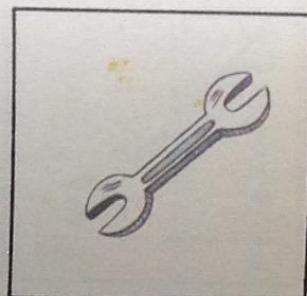

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

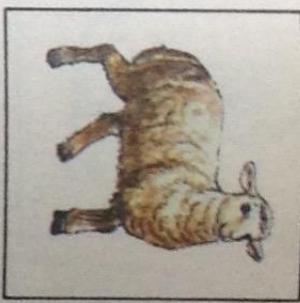
گ

گوشنید که بزرگ نمی شود.
که گل وقتی که گرگ از میان سک
بینند. گرگ از میان سک به گوشنیدان
می گذرد. چون وقتی که گرگ از میان سک
بینند. گرگ گفت: گرگ از میان سک
بینند. چون وقتی که گرگ از میان سک
بینند. گرگ از میان سک به گوشنیدان
می گذرد.

ب
اسپ و گل باشند
این که بزرگ نمی شود.

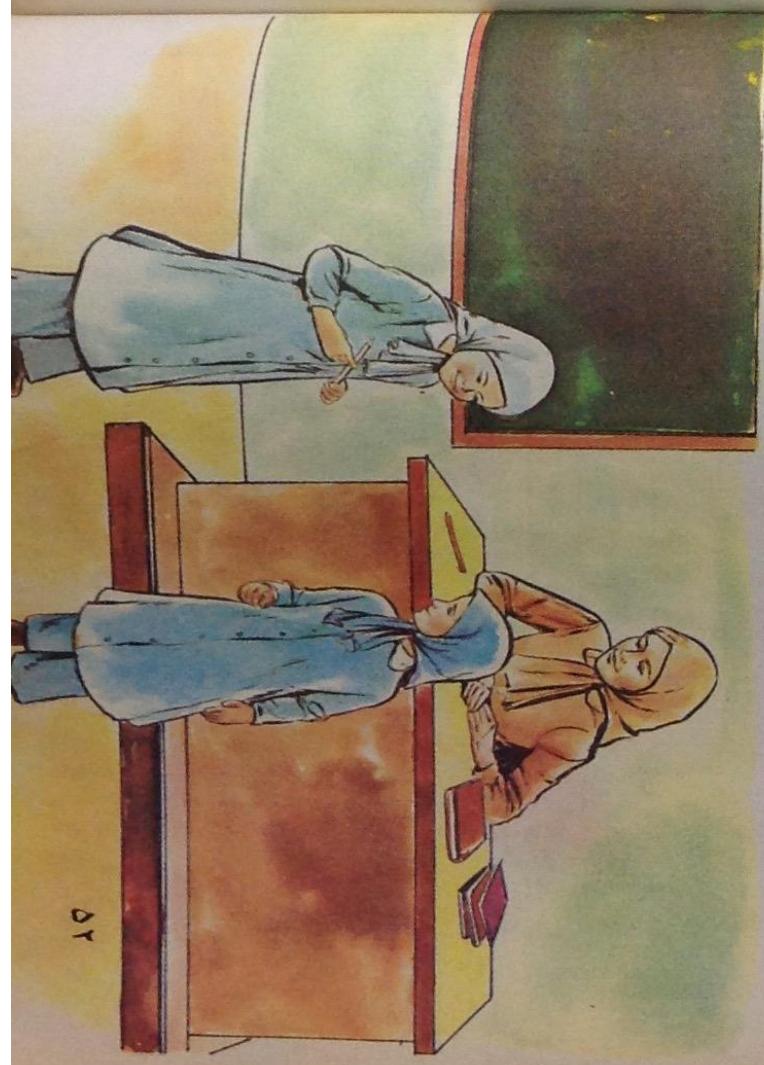
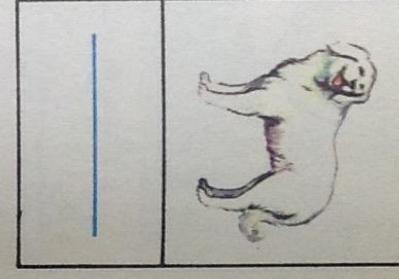
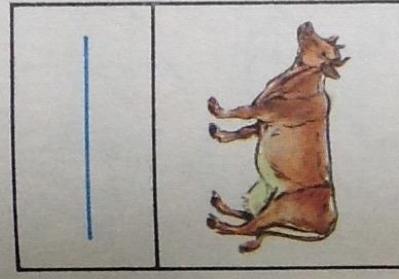
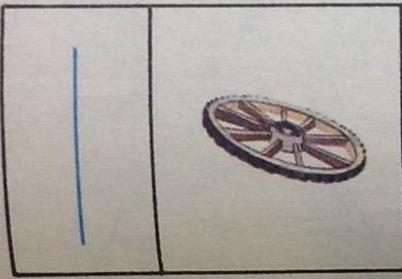
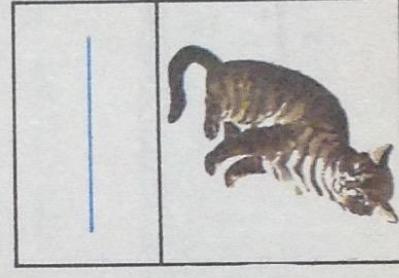
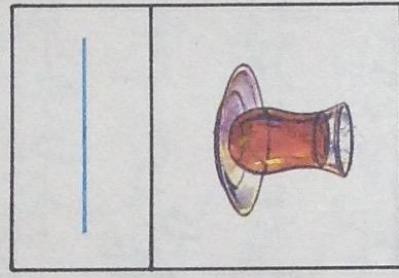
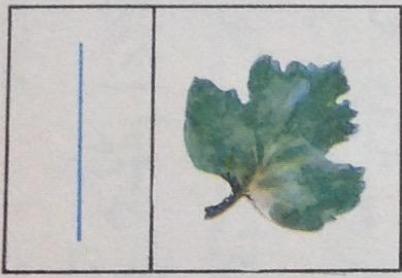
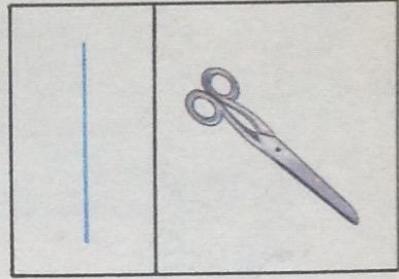
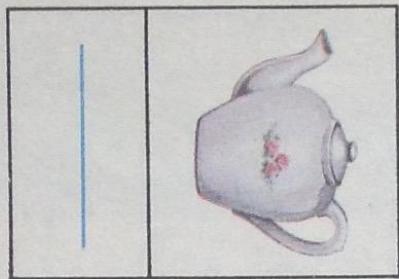
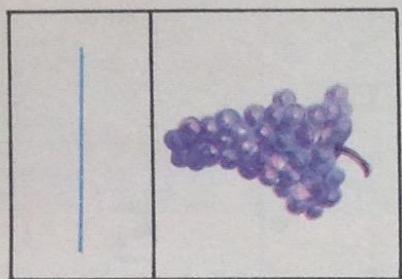
اوک اسب از گاری می بندد.
اوک اسب از گاری می بندد.

گوشنید

سک

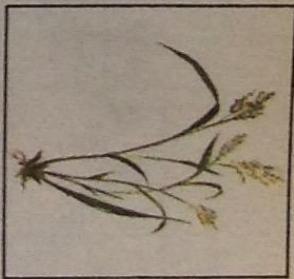

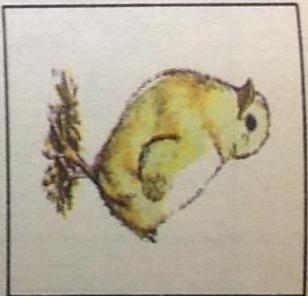
۱۴) لِمَّا كَانَتْ أَنْذِرَتْهُ الْمَكَارُ لِعِنْدِهِ
أَبْرَى أَنْجَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَكُونَ
لِمَّا هُنْ مُعْتَدِلُونَ.

۱۵) لَمَّا كَانَتْ أَنْذِرَتْهُ الْمَكَارُ لِعِنْدِهِ
أَبْرَى أَنْجَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَكُونَ
لِمَّا هُنْ مُعْتَدِلُونَ.
۱۶) لَمَّا كَانَتْ أَنْذِرَتْهُ الْمَكَارُ لِعِنْدِهِ
أَبْرَى أَنْجَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَكُونَ
لِمَّا هُنْ مُعْتَدِلُونَ.

بنج

وج

تمه ایسمو و کون

کوند کریم به آسمان نگاه می کند
ایین و اکرم به آسمان نگاه می کند
کنیده ایستاده ای انسی دیندا
آندا ماه و ستابه ای پردازه ای

کاره کشوارزی می کند
کاره کشوارزی می کند
کاره کشوارزی می کند

چند جوچه به اینه بیزدا
چند جوچه به اینه بیزدا
چند جوچه به اینه بیزدا

روشن کرد. اکرم گفت: بپه ای تاب
بپه خجالا روشن کرد. ایست
بپه بیرون آمد. متاب را
بپه بیرون آمد. متاب را

چهارم

چهارم

۵۶

۵

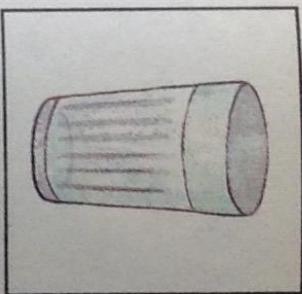
دست نمی‌زنند.

امین و اکرم درخت پرگی است.
درخته این و اکرم درخت پرگی است.
بوی شاخه این درخت پرگه نیایانه
گاران. امین و اکرم پرگه ها را وسیت
نمی‌زنند.

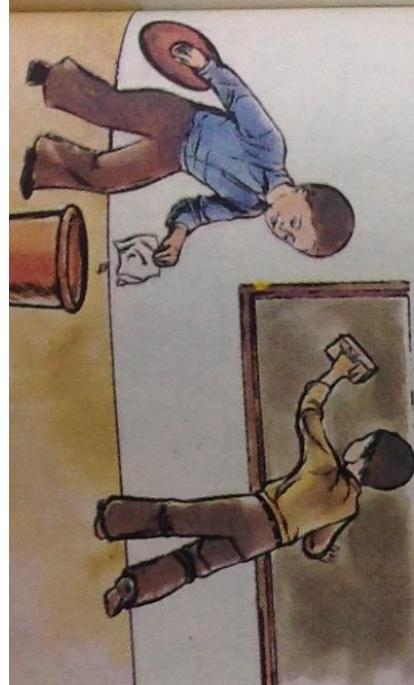
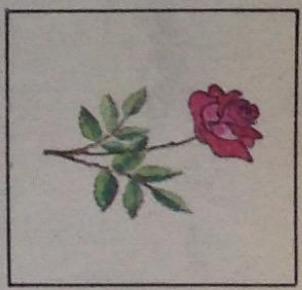
لانه پرگه ها

لیوان

گل

امین داشت آموز خوبی است. او لیسا را

خود را شنید زنگه می‌دارد. شاخه های گل را

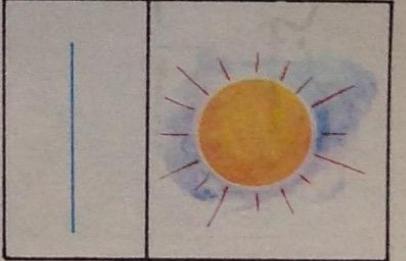
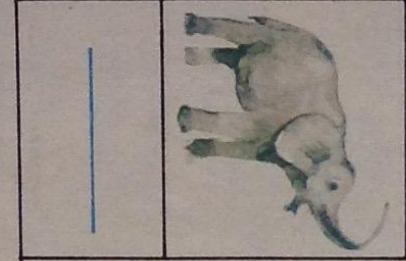
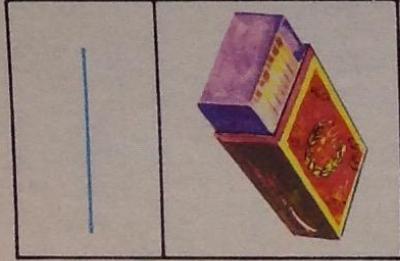
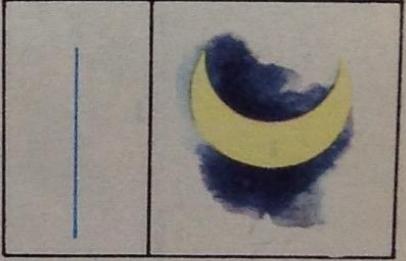
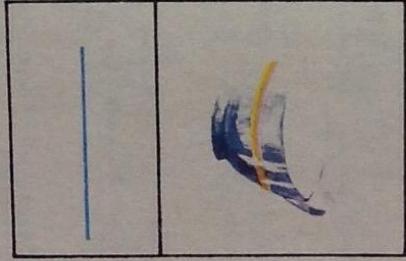
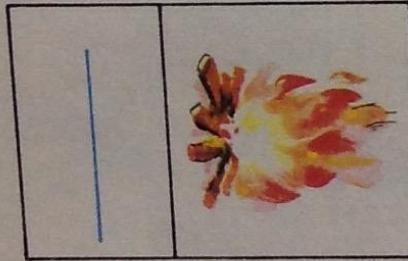
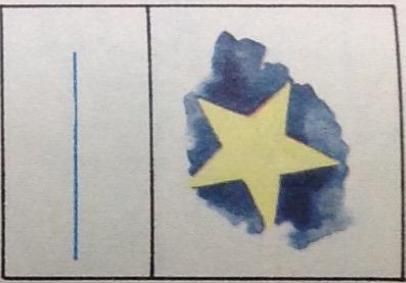
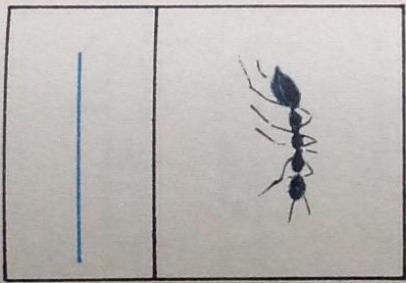
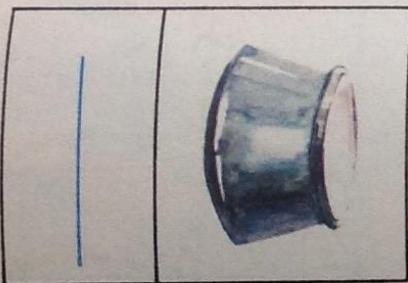
بهم پیشاند. با لیوان خوش آب خورد.

همیشه به دیگران سلام می‌کند.

امین و جلال کلاس را تهیز می‌کنند.

مغید - جای پلند - پیاز -
كتابخانه - نیزدیک - دیستان - پیشگ -
است

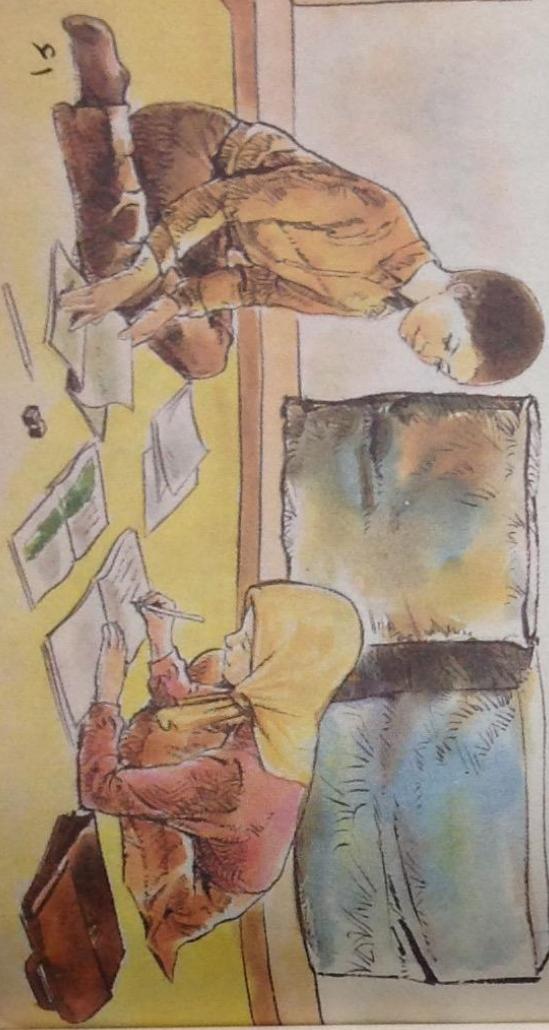
مدرسہ ملر سے ما یک داردا.
خانہ ما است.
کوڑہ آب آب است.
لک لک لانہ خود را در
سی سازد.
جوجہ مون است.
پنگر پنفرہ ما است.

خواهرو بِرلار

اکرم و ایمین **خواهرو** و بِرلار هستند.
ایمین دو سال از کام بزرگتر است. وقتی که
اکرم درس می خواند، امین به او کمک می کند.
این **خواهرو** و بِرلار نزد از خواب بیدار
می شوند. آنها خوب درس می خوانند.

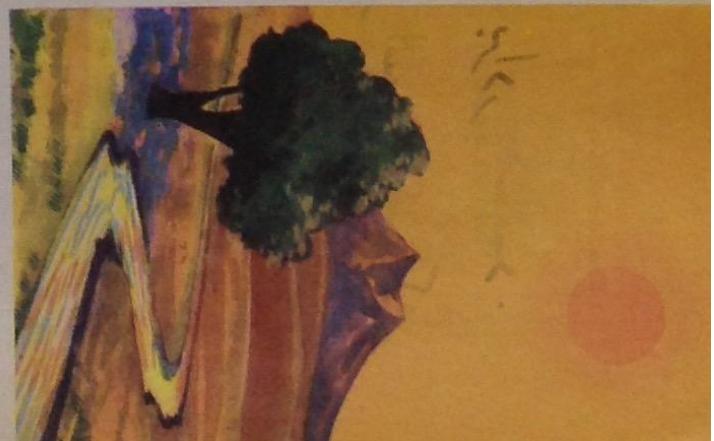
خوا

خوشید زمین را

روشن می گند. روز روکه
خوشید می تاید، آفتاب
بزمی را گرم می گند.
روزهای آفتابی کرم
و روشن است.

شیهایی کوههای تاید،
مرتاب زمین را وسیں
می گند. شیهایی کوههای
نمی تاید، تایک است.

پراله و گل

پراله، دوست اکرم است. پراله شاخه

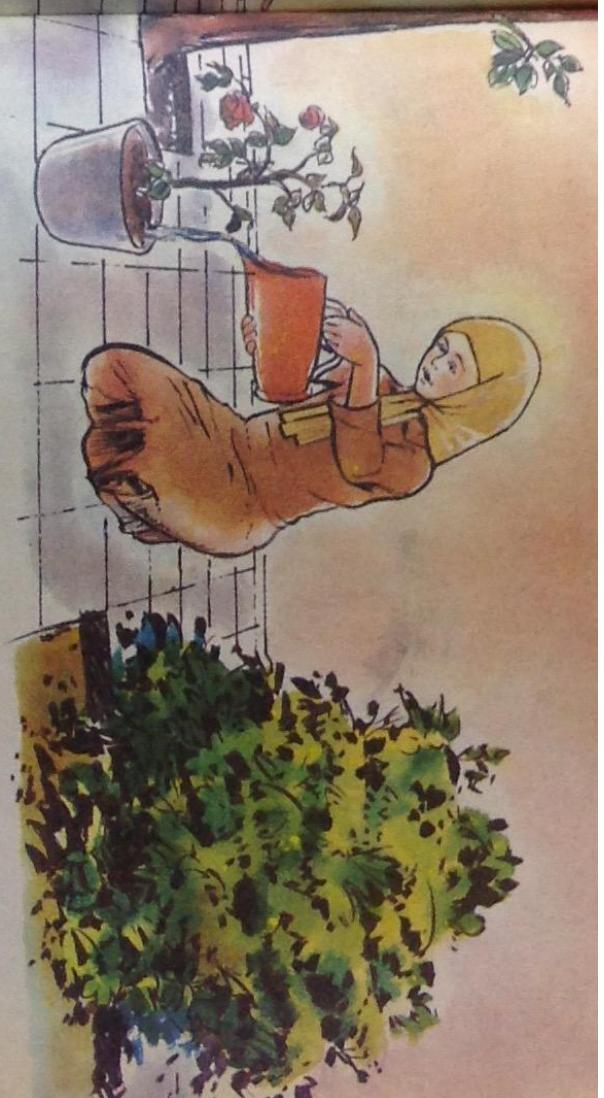
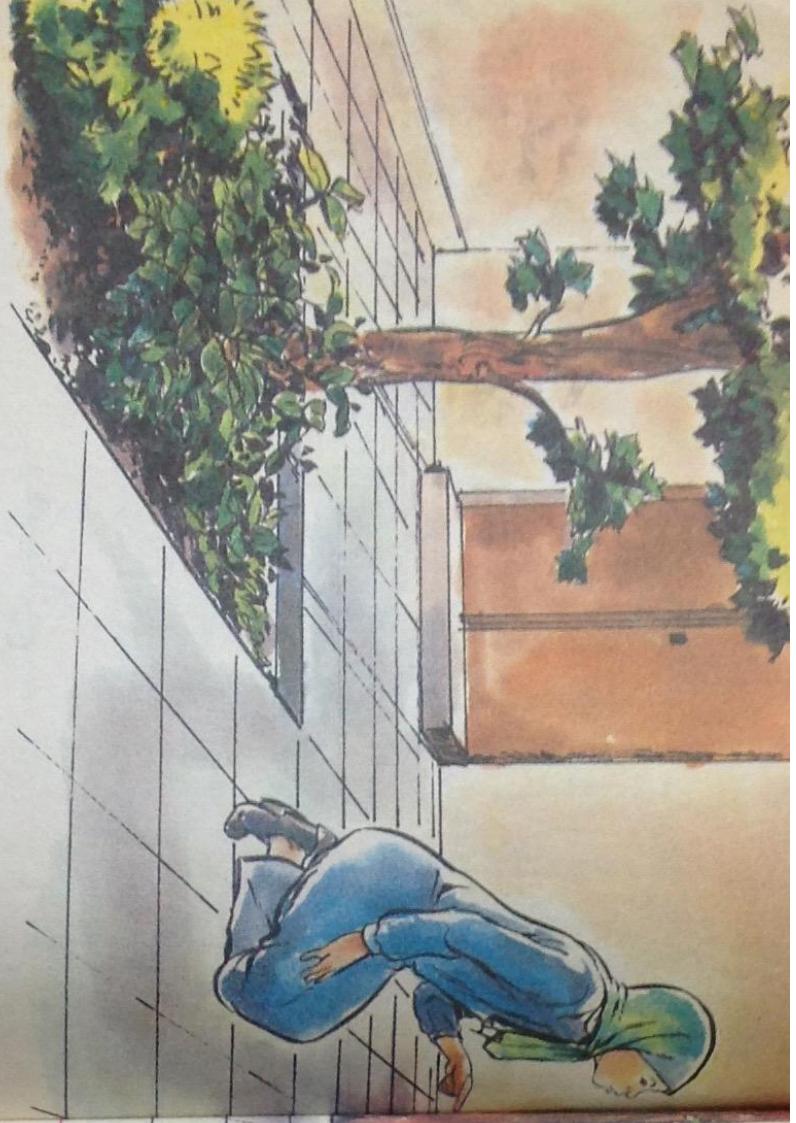
گلی از گلداران کاشته بود. او هر روز
چهار بار به گلدار آب می‌داد. پس از چند

ماه فرمید که اگر روزی یک باوه گلدار
آب بخورد، گل پرده نمی‌شود.

اکرم وقتی که گل پرده لامکا

۶۲

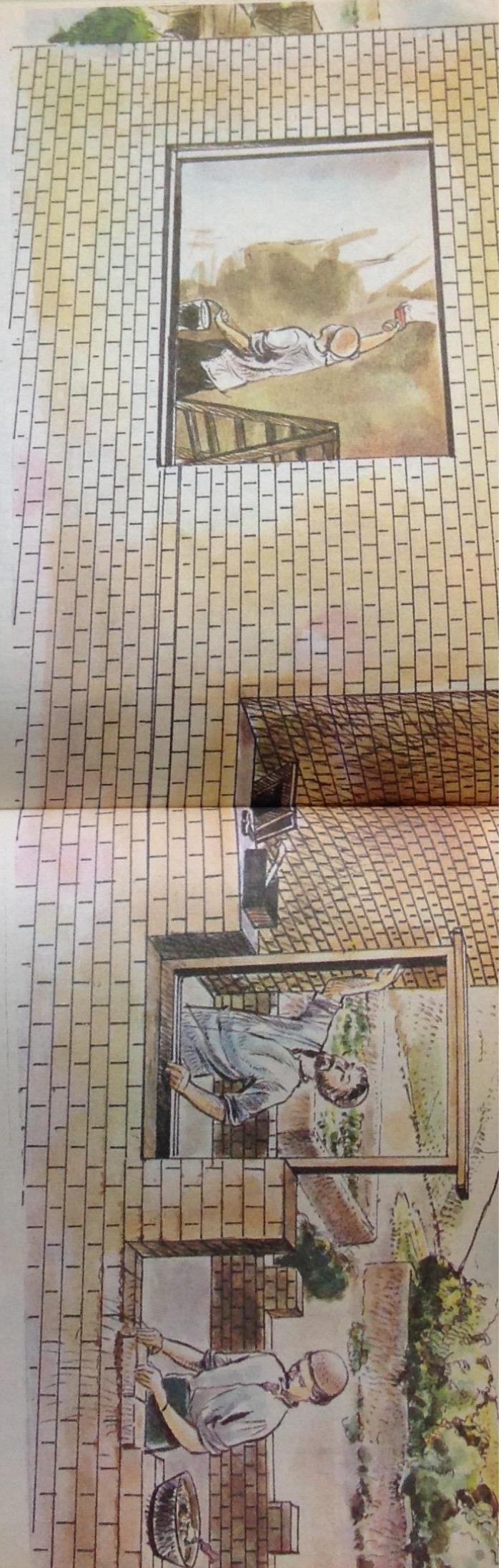
۶۳

هَمْكَارِي

کَرِيمٌ بَنَجَارٌ اسْتَ . اوْ دُرْهَماً وَ پِينْجَرَهَايِ
راً مِي سَازَدَ .

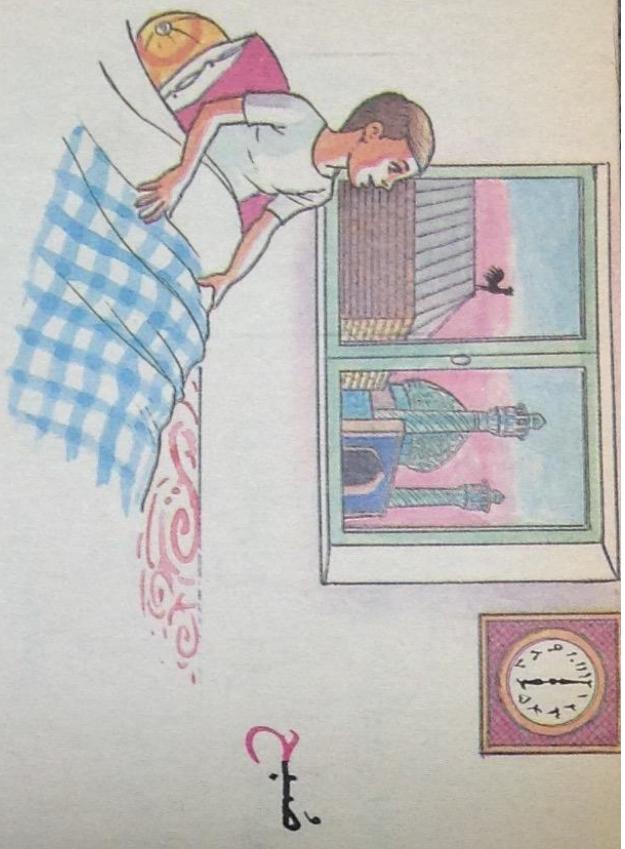
بِسْمٍ پَيْرَ ، اَكْرَمٌ وَ اَمْيَنٌ ، كَرِيمٌ اسْتَ .
مُجَيدٌ وَ كَرِيمٌ وَ اَكْبَرٌ بَا هَمْ كَلَرْ مِي كَنْدَ .
جَيْدَرْ بَنَانَه اسْتَ . اوْ دُيواهَا وَ سَقْفَ خَانَه هَا
هَمْكَارِي مِي كَنْدَ .

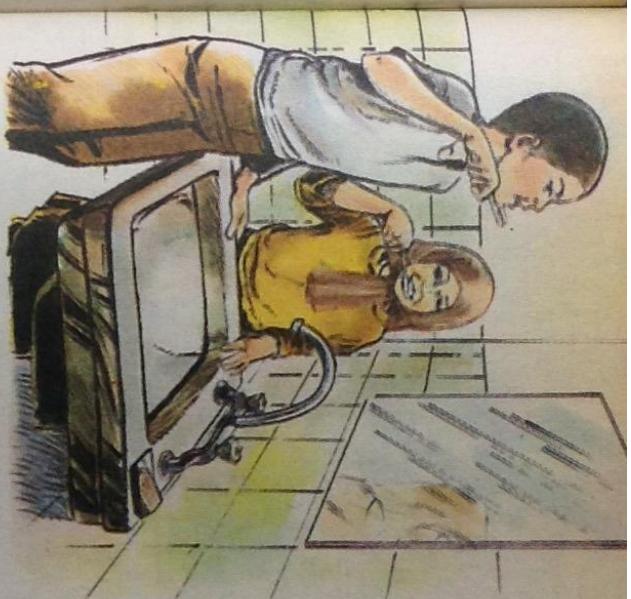
مس

۶۶

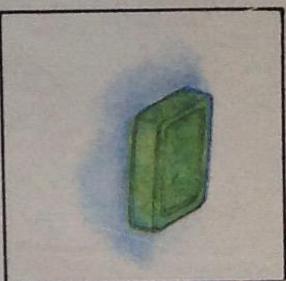
مخصوص بـ «خود» دندانها با کاموک مخصوص به خود است و صابون مخصوص آنها است. هر یک از آنها با سواک مخصوص خود است و صابون مخصوص آنها هست. اگرچه اینها را سواک مخصوص خود نمی‌توانند. لباس های پوشیده و به دستیان می‌روند.

منج

امون

نیاز

حولہ - پڑھلاہ - مخصوصہ

مکس باید با مسوک
بے خود

دنانہایش را مسوک

کند.

پدر هر روز نیاز می خواهد.

ماڈر هر روز نیاز می خواهد.

اکرم دست و صورت

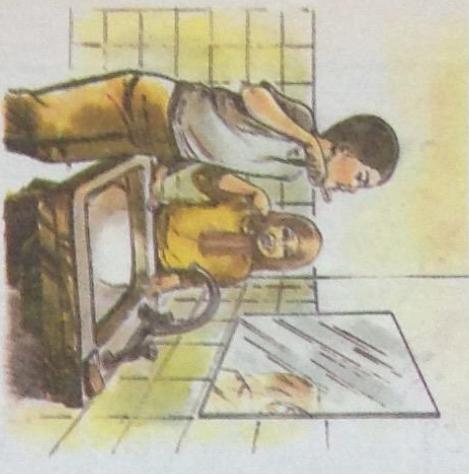
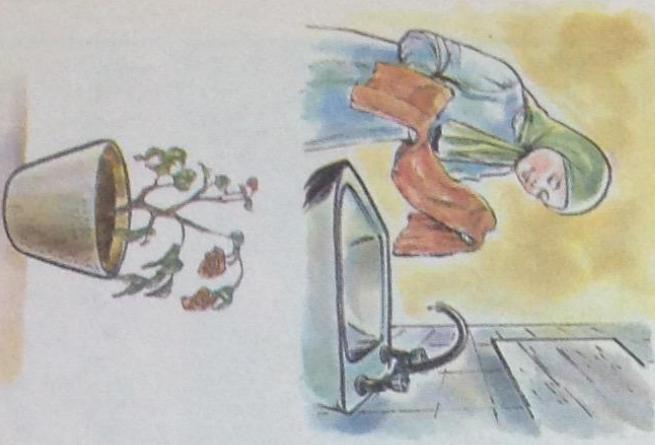
خود را

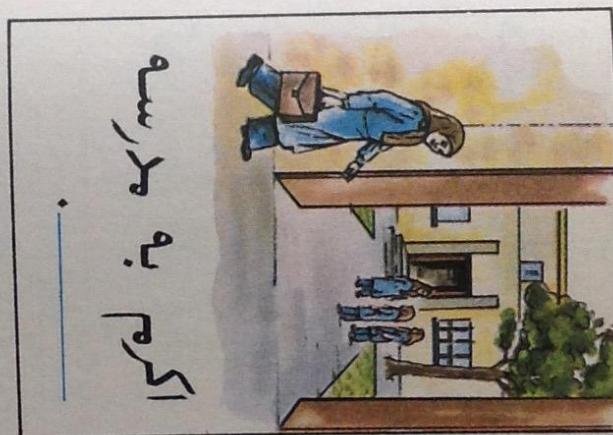
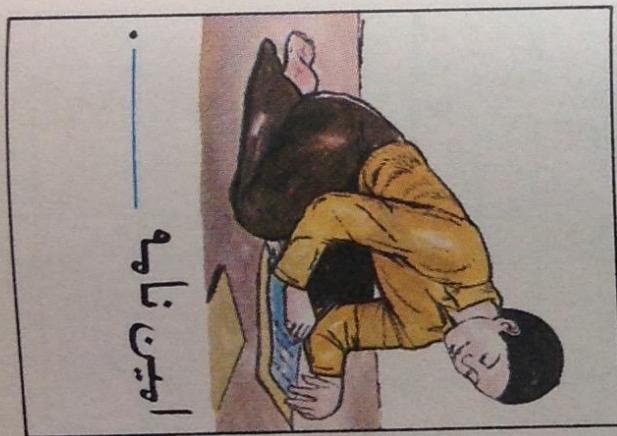
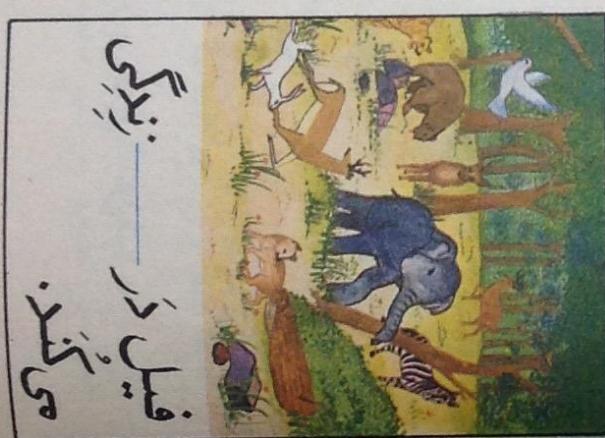
خشنک می کندا.

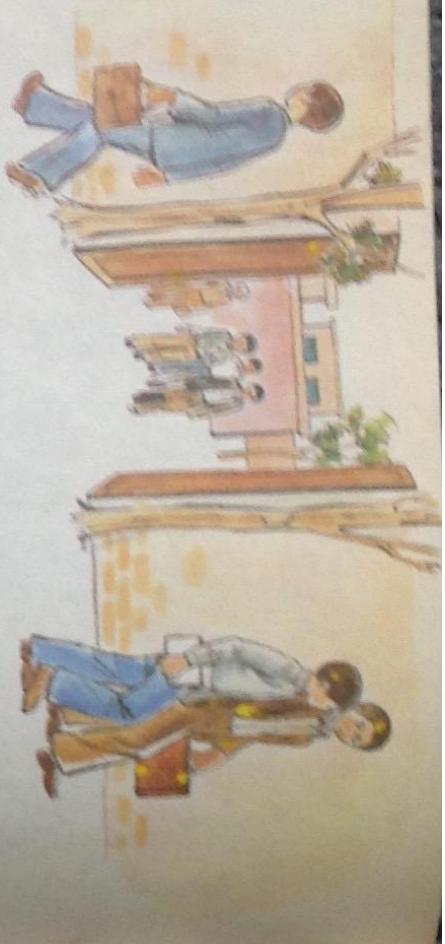
اگر بے گل آب نداھیں،
نورد — می شوہا.

خدا کسی را کہ نیاز می خواند دوست

امین گوش می گندا تا یاد بگیرند.
اکرم و امین دوست دارند نیاز بخواهند.

دانش آموزان خوب

نیزیک ظری است . ناظم مدرسه زنگ می زند.
بچه های ناظم و ترتیب از کلاس بیرون می آیند.
تدیر و ناظم هم به حیاط درسه می آیند.
بچه های هنگام رفتن به خانه از مادر ، ناظم
و آموزگار خدا حافظی می کنند.
بچه های ذرا هم خانه موظف هستند که کیف
و کتاب خود را کم نکنند .

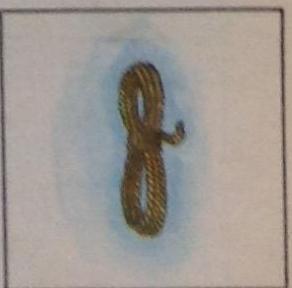
ظ

طناب

نیزگ تفسیح است . بچه های خیاط مدرسه بازی می کنند . طاهره و فاطمه با هم « وست هستند . آنها در یک طرف خیاط طناب بازی می کنند . اکرم ذرا وسط خیاط با بچه های دیگر توپ بازی می کند .
بچه های ایس از بازی کردن دستهای خود را با آب و صابون می شویند .

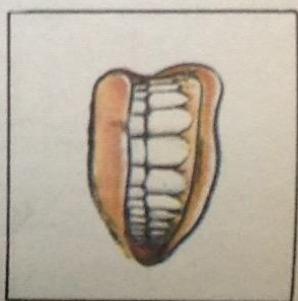
ط

وَعِلْمَ گفت: کشاورزان، برلی به دست
دوگران بُرای بچه‌ها صحبت کرد.
وَعِلْمَ دیاره ششم زدن، دانه پاشیدن و
دیستان بود.

مُزْرِعه گندم باهُ لِلَّمَ خود، به
یک مُزْرِعه گندم رفتند. مُزْرِعه نزدیک
بچه‌ها موقع فهرزیک جامع شدند.
وَعِلْمَ گندم، گندم رفته، همچنین
آوران گندم، خیلی زیست وی کشند.

مَعْدِع

بَأْ

ثَقْ

لَعْنَهُ - نَاظِمٌ

وَرَأْبَاب - خَاتَم - نَظَمٌ
بَلْبَاب - يَعْلَم - مَلْعُومٌ - سَرَر - پُيُّور - مَسْطَدٌ - طَرْفٌ
بَدَارَافَنَا - بَشَرَة - جَمِيع - طَرْفٌ

كَلْمَهُ ^{شَلْ} - بَشَرَةٌ وَبَشَرَتْهُ أَسْتَ بَشَرَتْهُ
كَلْمَهُ ^{شَلْ} - بَشَرَتْهُ كَلْمَهُ بَشَرَتْهُ

كَلْمَهُ ^{شَلْ} - بَشَرَتْهُ

آنها هر شب «ندانها» خود را بسوال
می‌کنند و دهان را به هایشان از پیشیند.
این و اگرچه لکه دندان کنیف، هیکن
است باعث بیماری لثه و دندان درستور.

آمونگار گفت: بچه‌ها هن اموز رعصر به دیدن
ماله وه می‌روم شبا هم می‌شوانید باست به

بردن او بسیاریست.

بعضی از بچه‌ها گفتند: ما نظر آن پیریا
ملادان اجانبه می‌گیریم و باشیا به خانه
طاهو و مکحه می‌اییمن.

بعد آن روز، آموگار و بعضی از دوستان

ماله وه و فتند طاهره خانی
دیگر آن روز، آموگار و بعضی که آمونگار
لهم دانش آموزان ای خواند، ملاه وه حافظ
دیگر می‌زد طاهو وه بیند بعد وقتی که آمونگار

بعنده بجهت می‌گفت: ملاه وه آموده است لعکار

آنچه می‌گفت: ملاه وه آموده است لعکار

را چینند. بعد آنها را برای فروش به شبر

باغ آنار

فستندر.

امصر پسرعموی اکرم و ایتن است.

پدر اصغر باغبان است. او ریگ باغ آنار درد. بلغ

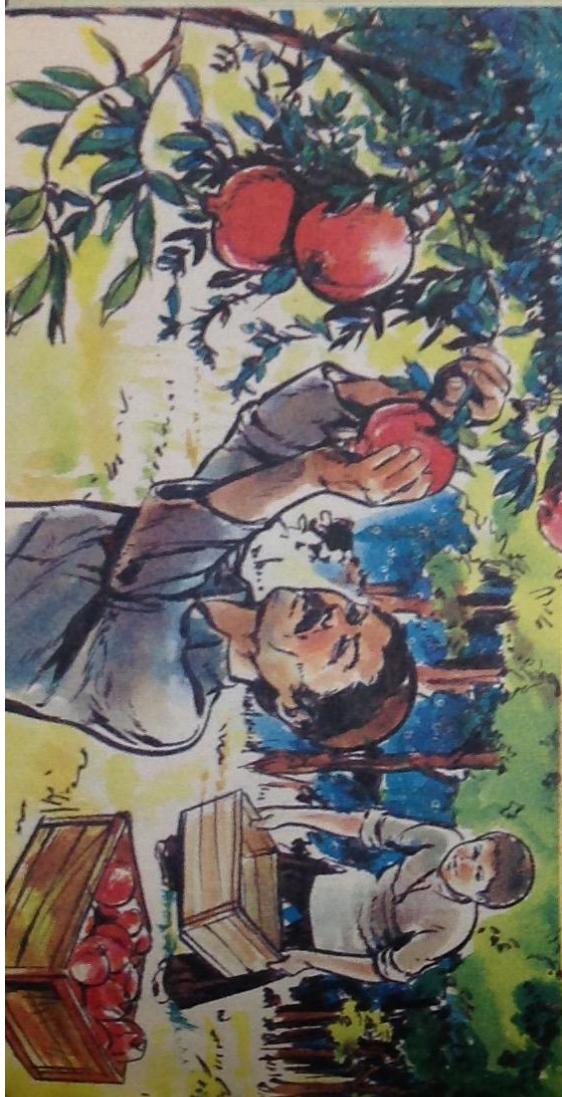
لوه سال تقدار زیادی میوه می دهد. پدر اصغر از
درختهای باغ به خوبی نوازنده است. امیر

آیاری و سپاهشی درختها به پذیرش کمک می کند.
وقتی که میوه ها رسید، اصغر و پدرش میوه ها

خندخ غ

آنها وقتی که میوه را چینند، نوازنده هستند
که تیغ به دستشان نرود. چون بعضی از درختها

تیغ دارند.

غذاي لزيد

لشه - مريض - باغبان - مى گزارد - باعث
 لزيد - حافظ - باغ - رضا - پتل - گتيف
 تبع - لذت - أصغر - آذان - وضو

اين اين غذا را خيلي دوست دارند. آنها
 آبگوشت غذاي لزيد است . اهين و
 سفره مى گزارد .

اکرم اين غذا را خيلي دوست دارند. آنها
 از خوردن آبگوشت لذت مى برند .

ز

اضافی - عصر-تیغ - می گزارا-کثیف

هر روز ظر صدای آذان از مسجد به گوش
با غبان شاخه های خشک و
درخت را می برد.
اگرم یک روز — به دیرین دوستیش
فاطمه رفت .
شاخه های بعضی از درختان —
دارند.
آخر میوه های سالم را جدا می کنند و
در سبد .
خوردن میوه و سبزی — انسان را
بیمار می کنند.

اگرم و این هر روز ضمیح زود از بیدار می شوند.
اگرم و این هی خواهند وقتی که شدنده
پدر و مادر نهاد بخوانند.
اول وضعه می گیریم، بعد می خوانیم.
بنما، تجارت نهاش در ساختن خانه با یکدیگر
— می گذند.

هر روز ظر صدای آذان از مسجد به گوش
اگرم و این هر روز ضمیح زود از بیدار می شوند.
اگرم و این هی خواهند وقتی که شدنده
هر روز ظر صدای آذان از مسجد به گوش

أَلْبَارِيَّةُ

لِعَتْرَكَوْهُ لَعَمَّا لِمَكَارَا . لِعَتْفَوْكَ لَهَّا لِعَمَّا
لِعَنْجَارَا لِعَنْجَارَا . لِعَنْجَارَا لِعَنْجَارَا

أ	ذال
ب	بَذَنْ
ج	جَذَنْ
د	دَذَنْ
ه	هَذَنْ
ل	لَذَنْ
م	مَذَنْ
ن	نَذَنْ
س	سَذَنْ
ص	صَذَنْ
ش	شَذَنْ
ض	ضَذَنْ
ط	طَذَنْ
ظ	ظَذَنْ

أ	أَيْ
ب	بَيْ
ج	جَيْ
ه	هَيْ
ل	لَيْ
م	مَيْ
ن	نَيْ
س	سَيْ
ص	صَيْ
ش	شَيْ
ض	ضَيْ
ط	طَيْ
ظ	ظَيْ

پیغمبر

معلم به ما درس می دهد. معلم همه ما را دوست دارد. معلم

می خواهد که ما خوب درس بخوانیم و خوشبخت شویم.

معلم ما را راهنمایی می کند تا کارهای خوب انجام دهیم.

ما معلم مهربان خود را دوست داریم.

پیغمبر معلم همه مردم است. خدا، پیغمبر را برای راهنمایی و

خوشبختی مردم فرستاده است.

ما همه پیغمبران را دوست داریم و به آنها احترام می گذاریم.

پیغمبر ما مسلمانان، حضرت محمد (ص) است.

ما همسنه تو را می پرسیم.

خدای

خدا خورشید و زمین را آفریده است. خدا ماه و سیارگان را

آفریده است.

خدا گیاهان و جانوران را آفریده است. خدا امارا آفریده است.

ای خدای مهربان که خورشید و زمین و ماه و سیارگان را

آفریده ای؛

ای خدای مهربان که گیاهان و جانوران را آفریده ای؛

ای خدای مهربان که ما را آفریده ای؛

ای خدای مهربان که برای ما همه چیز آفریده ای؛

ما همسنه تو را می پرسیم.

قرآن

چند سخن از حضرت علی (ع)

در همه کارها راستگو و درستکار باشید.

کار خوب را آنجام دهید، هر چند که کوچک باشد.

از رفتار رشت دوری کنید.

خداد فرقان به ما دادستور می دهد که راستگو و درستکار باشیم.

خدا مردم راستگو و درستکار را دوست دارد.

با دیگران مهربان باشید.

با همسایگان به خوبی رفتار کنید.

پیرین چیزها داشت است. خدا دانایان را دوست دارد.

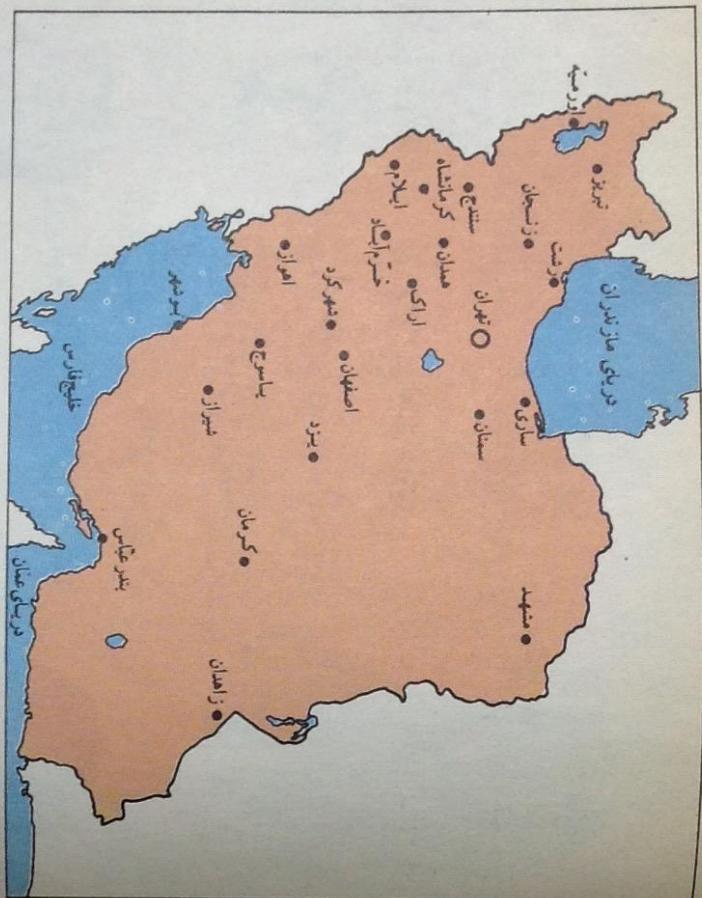
کوشش کنید امروز تان از دیروز بیشتر باشد.

ما به قرآن احترام می کناریم.

ما به دستورهای قرآن عمل می کنیم.

معلم

روزی که به مدرسه آمدیم خواندن و نوشتن نمی‌دانستیم. از همان روزهای اول، معلمِ مهربان ما را راهنمایی کرد. او به ما خواندن و نوشتمن یاد داد. او به ما یاد داد که همیشه دفترها و کتابهای خود را پاکیزه نگاه داریم.

میهن ما

کشوارِ ما ایران است.
او به ما یاد داد که با دوستان خود مهربان باشیم.
او به ما یاد داد که همیشه پاکیزه باشیم تا بیمار نشویم.
او به ما یاد داد که به پدر و مادرمان احترام بگذاریم.
او به ما یاد داد که با خواهر و برادر خود مهربان باشیم.
او به ما یاد داد که دیگر ان را دوست داشته باشیم و به آنها کمک کنیم.

بعضی از مردم کشوارِ ما در روستاها و بعضی دیگر در شهرها زندگی می‌کنند.
ما از معلم خود سپاسگزاریم که به ما خواندن و نوشتمن یادداد.
از او سپاسگزاریم که مانند پدر یا مادری مهربان، به ما کارهای خوب یاد داد.

پیغمبر اسلام فرموده است: دوست داشتن میهن نشانه ایمان است.

مردم میهن ما

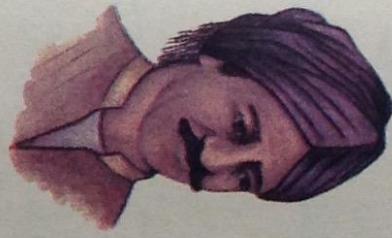
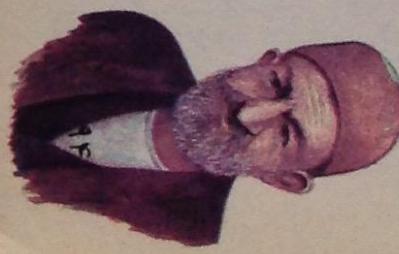
کشوارهای ما زریا و کوهستانها و
دشتی‌ای فراوانی دارد.

ایران، خانه ما
ایران
خوب و غیریزی
باشه
باشد
من دولت هشتم
با کوه و دشت
با نهرهای
یک بار دیگر
خورشید اسلام
تابیده از تو
الله
اگر
خون شهیدان
در هر کجا

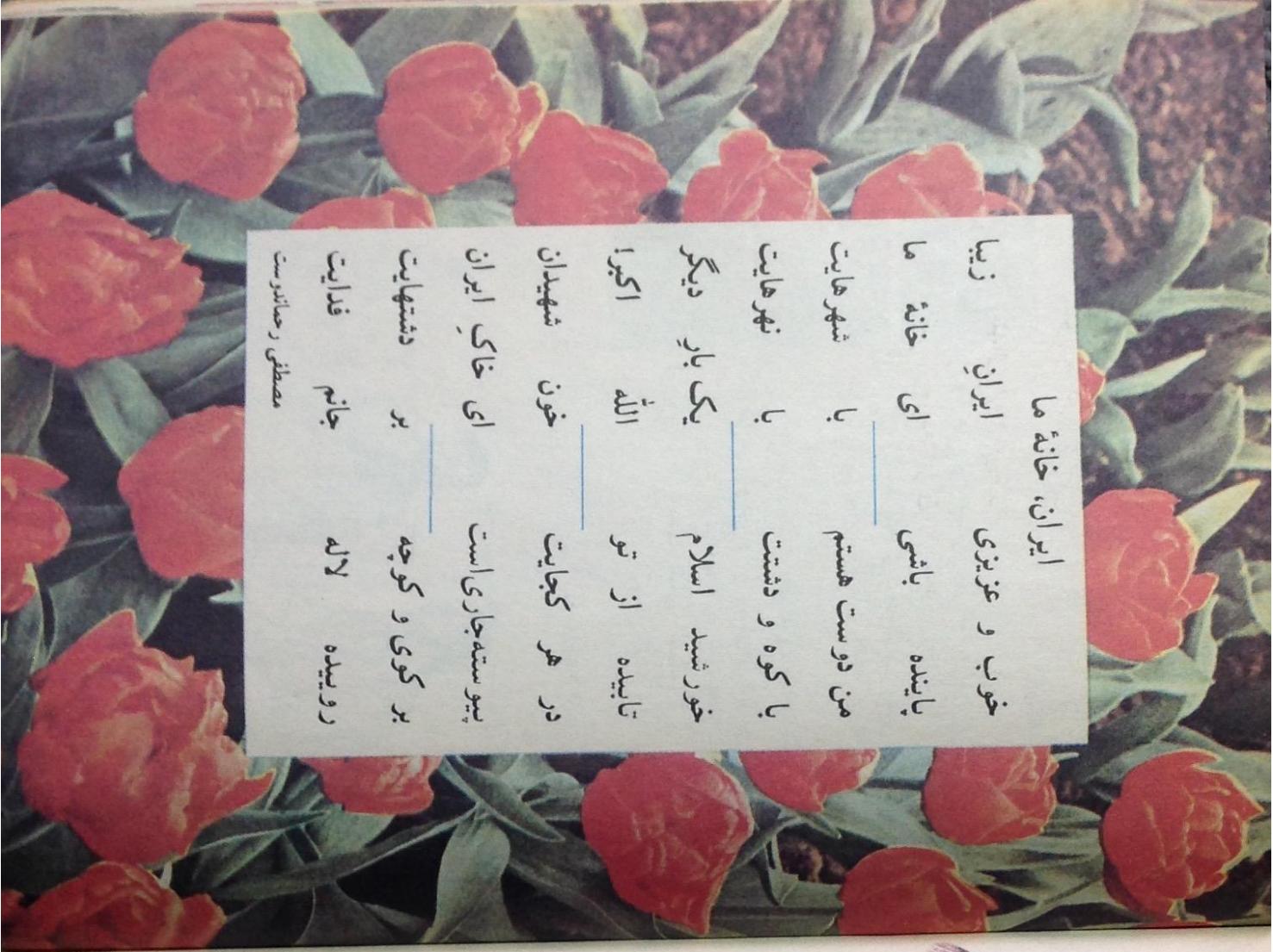
با کوه و دشت
با شهرهای
من دولت هشتم
با

ای خانه ما
ایران
خوب و غیریزی
باشه
باشد
من دولت هشتم
با کوه و دشت
با نهرهای
یک بار دیگر
خورشید اسلام
تابیده از تو
الله
اگر
خون شهیدان
در هر کجا

مصطفی رحماندوست

مردم میهن ما زریا و کوهستانها و
دشتی‌ای فراوانی دارد.

نوروز

به روز اول سال نوروز می‌گوییم. نوروز عید مردم ایران است.
مردم کشور ما پیش از نوروز، خانه‌ای خود را تهیز و پاکیزه
می‌کنند.

چهار شنبه، پنجشنبه و جمعه.
شنبه روز اول هفته است.

جمعه روز آخر هفته است.
روز جمعه دستان تعطیل است.

روزهای هفت

یک هفته هفت روز است.

اسم روزهای هفته را یاد بگیریم:
شنبه، یکشنبه، دوشنبه، سهشنبه،

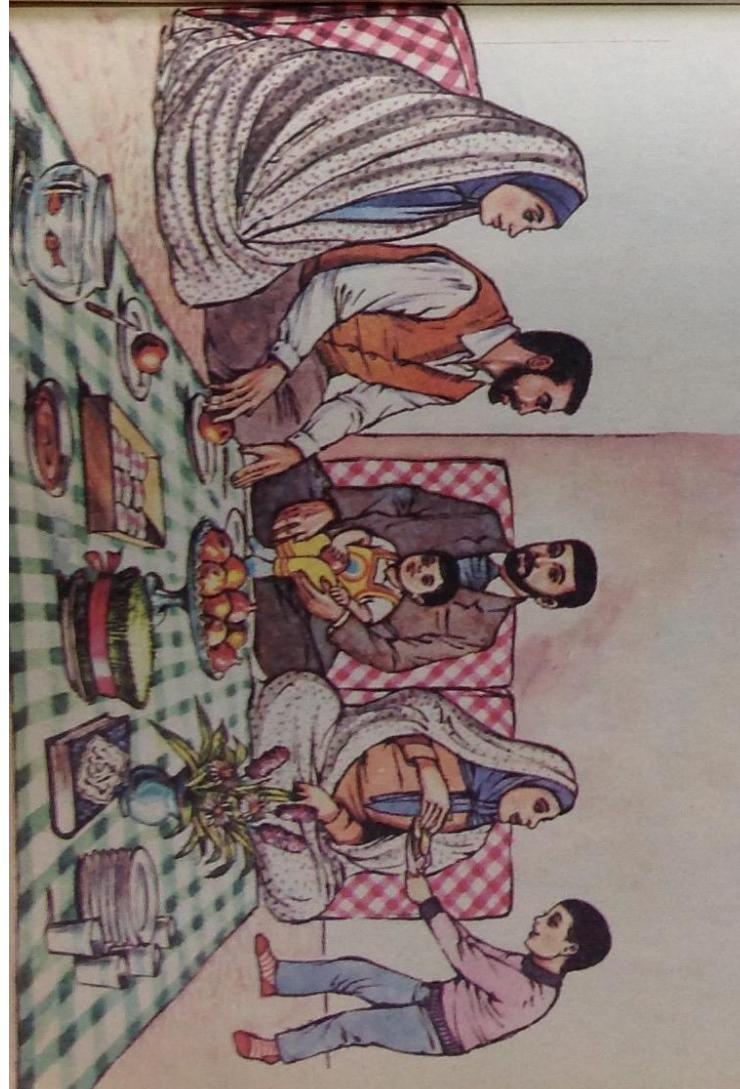
دوشنبه

سهشنبه

چهارشنبه

پنجشنبه

جمعه

ماه و سال

یک سال دوازده ماه است.

یک سال چهار فصل دارد:
فصل بهار، فصل تابستان، فصل پاییز و فصل زمستان.

یک فصل سه ماه دارد:

فُرُورَدِین، أَرْدِيَشَت و خُرَدَاد ماههای فصل بهار هستند.

تَبَر، مُرَدَاد و شَهْرِیَور ماههای فصل تابستان هستند.

أَرْدِيَشَت خُرَدَاد
فُرُورَدِین

تَبَر مُرَدَاد
شَهْرِیَور

آبَان مُهْر
آذَر

مُهْر، آبَان و آذَر ماههای فصل پاییز هستند.

دِی، بَهْمن و إِسْفَند ماههای فصل زمستان هستند.

بَهْمن
إِسْفَند
دِی

فصل بهار

فصل تابستان

در بهار هوا کم گرم می شود.

در بهار برف کوهها کم آب می شود.

در بهار درختها پر از برگ و شکوفه

در تابستان برف کوهها بیشتر آب می شود.
در تابستان چشمدها و رودها پر آب

می شوند.

در تابستان بسیاری از جوهرها می رسد.

در بهار گشاورزان بیشتر کار می کنند.

فُروردین و اردیبهشت و خرداد ماههای
تیر و مرداد و شهریور ماههای فصل
تابستان است.

در فصل تابستان دستان تعطیل است.

فصل پاییز

در پاییز هوا کم سرد می‌شود.
در پاییز بارگاهی زرد درختها زرد می‌شود.

در پاییز از پیاره از یکشاورزان در پاییز گندم و جو
بسیاری از یکشاورزان در پاییز گندم و جو
می‌کارند.
در جاهای خلی سرد کار یکشاورزان در زمستان کم

مehr و آبان و آذر ماههای فصل پاییز است.
روز اول مهرماه دیستان باز می‌شود.

می‌شود.

دی و بهمن و اسفند ماههای فصل زمستان است.

فصل زمستان

در زمستان هوا سرد می‌شود.

در زمستان باران و برف می‌بارد.

در جاهای خلی سرد برف روی زمین

و کوهها می‌شیند.

در جاهای خلی سرد کار یکشاورزان در زمستان کم

می‌شود.

عیدِ قربان

هر سال، مُسلمانانی که تو انایی دارند، از همه جایی دُنیا به زیارتِ

خانه خدا می‌روند. خانه خدا یا کعبه در شَہرِ مَکَّه است.

مُسلمانان در مَکَّهِ مَرَاسِیمِ حَجَّ به جا می‌آورند. مَرَاسِیمِ حَجَّ پَنْد

روز طول می‌کشند. در یکی از این روزها، گوسفند یا شتر یا گاوی را در راهِ خدا قربانی می‌گذند. برای همین است که نام این روز را عیدِ

قربان گذاشته‌اند.

هر سال در این روز، مُسلمانان در مَکَّهِ جَمْع می‌شوند تا

همبستگی خود را به همه دُنیا بُشان دهند.

عیدِ قربان از عیدهای بزرگ ما مسلمانان است.

شهر و روستا

خوشابه حالت

ای روستایی!

برای خود و جو جههای شان لانه درست می‌کنند. به آنها غذا می‌دهند.

چه با صفاوی

در شهر ما نیست

جز داد و فریاد

خواشابه حالت

که هستی آزاد

در شهر ما نیست

جز دود و ماشین

دلم گرفته

آنها خود را به در و دیوار قفس می‌زنند تا شاید بتوانند دوباره آزادی

از آن و از این

ای کاش من هم

برنده بودم،

با شادمانی

میرفتم از شهر

به روستایی

آنجا که دارد

آب و هوایی

ازلادی

پرندگان از این درخت به آن درخت می‌پرند. آواز می‌خواهند.

پرندگان از اینکه آزاد هستند، لذت می‌برند. اما بعضی از مردم آنها

رامی گیرند و در قفس زندانی می‌کنند. پرندگانی که در قفس زندانی

هستند، نمی‌توانند لانه بسازند و از درختی به درخت دیگر پرند.

همان طور که پرندگان برای آزادی خود تلاش می‌کنند و آزادی

را درست دارند، انسان هم درست دارد آزاد نیزندگی گنند.

آزادی انسان با آزادی پرندگان فرق دارد ما آزاد نیستیم

هر کاری را که می‌خواهیم، انجام دهیم. تا زون به مامی گوید که آزادی

ما چقدر است.

درس آخر

امروز درسی آخر این کتاب را می خوانیم. آنکون می توانیم
یخوانیم و پنوسیم. می توانیم قصه و داستانهای شیرین یخوانیم.

سال دیگر به کلاس دوم می رویم.

از آموزگار خود که به ما خواندن و نوشتن یاد داد،

سباسگزاریم.

خدایا تو را شکر می کنیم که به ما تو ای دادی تا خواندن و

نوشتن را یاد بگیریم.

خدایا تو را شکر می کنیم که برای ما همه چیز آفریدی.

خدایا تو را شکر می کنیم و فقط تو را می برسیم.